Ч. 184 Пятниця 1 вересня (19 серпня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Що про ческо-німецку угоду. — Кровава подія на австро-турецкій граници. — Справа марокканьска а війна. — На весілє. — З Персиї.

Ціла ческа праса займає ся дуже живо подорожию кн. Туна до Ішля і виглядами будучих конференций угодових як також значінєм тих конференций для парляменту. З німецкої сторони ще раз зазначують, що відрочене реченця скликаня палати послів не повинно ніяк наступити. Квестия, чи наступить евентуальна застоя в конференциях та чи конференциї доведуть до успішного висліду, не повинна вплинути на реченець скликаня палати.

„Narod. Listy“ доказують, що в кругах кн. Туна не вважають угодових переговорів загроженими мимо ческо-радикальних заяв. Противно, там переконані, що остаточне рішенє угодових переговорів не буде зависиме від ческо-радикальних заяв, але від щораз більшої конечности управильненя відносин в Чехах.

„Bohemia“ вказує на се, що чеські радикали домагають ся успішної діяльности ческого сойму, а не зважають на се, що ся справа тісно звязана з користним вислідом угодових переговорів, котрі можуть промостити дорогу до успішної діяльности ческого сойму.

„Prager Tagblatt“ зазначує, що всі міродатні чинники переконані про конечність порозуміня а бодай зменшеня суперечностий, бо наслідком господарскої кризи терплять оба народи і тому обі сторони бажають мира. Вправді радикально-ческа пригривка не є милим вступом до переговорів, однак важке економічне пригноблене може причинити ся до порозуміня. Але поки Німці розпічнуть переговори, мусять запевнити ся, чи їх домаганя в справі обезпеки прав мови будуть поважно оцінювані.

„Union“ пише, що минулого року потягнули німецкі радикали за собою инші німецкі сторонництва. Отже наколи тепер Німці не дадуть ся опанувати своїм радикалам, можна би мати надію на успіх переговорів.

З тих і тим подібних голосів дневникарства вносять в політичних кругах, що може удасть ся довести бодай в части до порозуміня. Переговори мають почати ся в половині вересня, а тоді виступить посередником велика власність, щоби своїм впливом допомогти до довершеня діла.

Ческе дневникарство займає ся недільними голосами часописий і подорожию кн. Туна до Ішлю, а в оцінюваню сих голосів проявляє ся певна надія і бажанє, щоби Чехи не дали ся опанувати радикалам.

„Hlas Naroda“ і „Narodni Politika“ вказують на конечність народного порозуміня, тілько радикальна „Samostatnost“ домагає ся, що з великого державно-правного питаня треба зробити язикову справу.

Кн. Тун має сегодня явити ся в Ішлю на послуханю у Цісаря і здати звіт про вигляди переговорів. Се послуханє буде мати в недалекій будуччині велике політичне значінє.

Із Сараєва доносять: Оногди прийшло тут на турецкій граници до кровавої події. Трох турецких вояків перейшло коло Челебіта через границю, щоби в той спосіб скоротити собі дорогу. Тут однак стрітила їх жандармска патруля австрийска, зложена з 16 мужа і завізвала їх, щоби они вернули за границю. Турецкі вояки не хотіли послухати того завізваня і шукали місця, де би могли сховати ся, щоби відтак стріляти. В виду того австрийскі жандарми мусіли зробити ужиток з оружия. Одного вояка убили, другого зранили а третий втік. З Фочи прибула на місце комісия судова, котра позволила Туркам забрати постріляних вояків. В сій справі сейчас розведено слідство.

Берлиньский дописуватель віденьскої „N. fr. Presse“ довідує ся, що переговори в справі марокканьскій розпічнуть ся, скоро французкий амбасадор Камбон верне до Берлина. Позаяк Камбон імовірно вже в пятницю вечером буде в Берлині, то в суботу відбуде ся перша конференция. Переговори на тій конференциї бу-

---

б)

Дивний досьвід.

(Оповіданє Марка Твена).

(Конець).

Тихцем і незамітно прийшли ми до гостинниці. В шинковім льокали ще сьвітило ся, зрештою в цілім домі панувала темнота. Я спробував отворити браму, замок подав ся і ми війшли тихцем до середини, замикаючи за собою двері. Потім визули ся з чобіт і я війшов до шинкової комнати.

Тут сидів шинкар, Німець, сплячи на кріслі. Я збудив єго осторожно і візвав, щоби скинув черевики і йшов за нами, причім не сьміє промовити анї слова. Він послухав без протесту, хоч без сумніву був неприємно здивований. Я приказав єму повести нас до ч. 166.

Тихцем як коти уйшли ми двоє або троє сходів, минули довгий коридор і дістали ся до дверий, що перепускали горішною скляною частиною слабе сьвітло. Господар шепнув мені в темноті, що тут ч. 166. Я спробував — були замкнені. Тоді шепнув одному з моїх найсильнійших людий приказ до уха і в одну мить двері були отворені а ми війшли до середини. Я побачив якусь стать чоловіка в ліжку, але він згасив зараз при нашім вступленю сьвічку і ми знайшли ся в темноті. За одним скоком був я на ліжку і притолочив того чоловіка колінами. Мій арештований боронив ся завзято, але я вхопив єго лівою рукою за горло і се помогло мені єго звязати. Потім я добув револьвер і приложив єго зимну цівку для осторoги до лиця арештованого чоловіка.

— Сьвітла сюди! — крикнув я. — Маю єго певно!

Стало ся. Засьвічено запалку і при єї сьвітлі глянув я на арештованого. Чорти і громи! Се була молода женщина!

Я пустив єї і скочив з ліжка, чуючись трохи збентеженим. Кождий глянув здивовано на свого сусіда, але ніхто не промовив ні слова, така нагла була для всіх тота несподіванка. Молода женщина стала кричати і закрила собі лице сорочкою.

Лагідним голосом відозвав ся господар:

— Моя донька мусіла щось злого зробити, правда?

— Ваша донька? Се ваша донька?

— Так, се моя донька. Приїхала нині із Сінсінаті, нездужає трохи...

— Отже хлопчиско знову мене обманув! Се не є властиве число 166 і тут нема ВВ. Зараз покажи нам, Вікльофе, правдиве 166 або — гальо, де той хлопчиско?

Шукай вітра в поли! А що було ще гірше, без него ми не могли попасти на слід. Я проклинав свою неосторожність, що не звелів нікому єго пильнувати. Але на се було вже за пізно. Що тут діяти? — Се було питанє.

Остаточно дівчина могла таки бути ВВ. Я в то не вірив, але переслуханє не було злишним. Отже я звелів моїм людем війти до пустої комнати напротив ч. 166 і дав їм приказ, кождого, хто зближить ся до комнати дівчини, арештувати. Мали також наглядати строго самого господаря, аж наспіють нові зарядженя. Потім я удав ся назад до форту, щоби пересьвідчити ся, чи всьо в порядку.

Так, всьо було в порядку. І всьо лишило ся в порядку. Я не спав цілу ніч, щоби про се пересьвідчити ся. Не сталось нічо. Я тішив ся несказано, коли почало свитати, і міг зателєґрафувати воєнному департаментови, що унїйна хоругов на форті Трембуль все ще повіває.

З моїх грудий скотив ся величезний тягар. Всеж таки я не попускав в осторожности, бо справа була досить поважна. Я звелів приводити по черзі своїх вязнів і пробував добути з них якесь зізнане, але надармо. Они скреготали зубами, рвали на собі волосє з пересердя, однак не хотіли нічого зізнати.

В полудне прийшла вістка про Вікльофа. О шестій годині рано бачено єго у віддаленю яких вісім анґлійских миль на дорозі, що веде на захід. Я вислав за ним поручника кавалериї а рівночасно ще иншу особу в погоню. Побачили єго у віддаленю яких двайцять миль. Він переліз придорожний пліт і поволік ся утомлений багнистою рівниною до великого старосьвітского дому, що стояв на кінци села.

дуть обертати ся около справи скріпленя господарского становища Німеччини в Мароккy і територияльних компензат для Німеччини поза Мароккoм.

Характеристичне, що рівночасно з переговорами в справі марокканьскої виринає і чутка про війну. Так доносять з Брукселї, що бельгійский мінїстер війни видав приказ до всїх комендантів кріпостий, щоби приготовили ся на случай війни. Всїх інжинїрів войскових, перебуваючих на урльопі, завізвано до чинної служби. Завтра, в четвер, мають розділити 6 компаній 14 го полку піхоти на скріплене залог кріпостий. До кріпости Намур привезено окремим войсковим поїздом значні запаси муниції і поживи. Виходить із сего, що Бельгія лагодить ся рішучо стеречи неутральности своєї териториї на случай французско - нїмецкої війни.

Замітне дальше й то, що нїмецка социяльна демократия скликує на недїлю великі збори під голим небом в справі послїдних чуток воєнних, які викликує марокканьска справа. На зборах тих мають ухвалити резолюцию в справі удержання мира а против війни ізза Марокка.

З Білграду доносять: Король Петро сербский, наслїдник престола кн. Александер і кн. Олена виїхали вчера перед полуднем через Будапешт, Богумин і Варшаву до Петербурга, де дня 3 вересня відбуде ся вінчане кн. Олени з кн. Іваном Константиновичем. Короля супроводжає президент мінїстрів Міловановић і президент скупштини Николич.

Після послїдних вістий о борбі яка веде ся між войском бувшого перского шаха з одної сторони а правительственним войском з другої заатакував Ізмаіл-хан, котрий єсть вождом одної части войска бувшого шаха, і заняв кілька позиций правительственного войска коло Фірузку, пізнїйше его однак відперто. Побіді Сердара Асєада приписують велике значінє, бо правительственні войска будуть мусїли виступити тепер офензивно.

Новинки.

Львів, 31 серпня 1911.

— **Краєва Рада шкільнна** надала посади дійстних учителїв в школах середних між иншими: о. Ів. Савчинови в I, а о. Л. Несторовичеви в II гім. в Перемишлї; о. Апол. Сімовичеви в гім. з рускою мовою викл. в Станиславові; Амв. Андрохвичеви в гімн. в Тересбовли і Вол. Лепкому посаду пров. учителя в гім. з рускою мовою викладовою в Коломиї; — перенесла Алекс. Тисовского, дійст. учит. руск. гімн. в Тернополи до руск. гім. в Станиславові; — перенесла заступників учителїв в школах середних: Матвія Назаркевича з філії руск. гімн. у Львові до руск. гім. в Перемишли; Ст. Котецкого з філї руск. гімн. до руск. гімназиї Перемишли; Богд. Вяхавина з гол. рус. гімназиї до філії у Львові; др. Фр. Марисюка з філії руск. гім. у Львові до руск. гім. в Тернополи; Ів. Мариняка з гім. в Городку до гімн. в Жовкві; Мих. Капшія з гімн. в Бережанах до гім. в Стрию; М Мих. Подолюка з рус. гім. у Львові до рус. гімн. в Станиславові, Йос Горчиньского з гім. в Бережанах до руск. гім. в Коломиї: Стан. Баргошика з гім. в Бучачи до руск. гім. в Коломиї: Ів. Сметаньского з руск. гім. у Львові до гім. в Ланцутї

— **Фізикат міский оголошує:** Холера на Побережу непокоїть безнастанно австрийску державу і з тої причини правительство бажає забезпечити собі лїкарскі сили. Лїкарі, котрі буля би готові обняти безпроволочно чинности при поборюваню холери на Побережу або в Дальматиї, звонять зголосити ся в міскім фізикатї в ратуши і подати там свої услівя.

— **Дрібні вісти.** Львів після послїдної конскрипциї має загалом 206.113 жителїв, з того після віроісповідання 101.267 римо-католиків, 34.454 греко-католиків, 2.792 протестантів і 56.751 жидів. — Львівска апеляция підвисшила Олексї Вороні засудженому за розруха в Дрогобичи підчас виборів на 3 місяцї арешту, кару на 1 рік тяжкої вязниці. — На побережу полудневої Кароліни лютила ся страшна буря і наробила величезної шкоди: згинуло 20 людий, а богато єсть поранених.

— **Видїл** Тов. сьв. Ап. Павла у Львові приналежує отсим П. Т. Духовеньству, що дня 2 вересня с. р. кінчиться речинець, коли можна зголошуватись на реколекциї, які мають відбути ся в дух. Семинариї у Львові. Хто проте до тепер не зголосив ся, зволить се чим скорше учинити в Зарядї Товариства, ул. Коперника ч. 36.

— **Затроєні зіпсованим мясом.** Дмитро Назаркевич, Іван Бржезїньский і Катарина Рипец купили собі в масарскій торговли Вибятицкого за Жовківскою рогачкою студеницю, а споживши его, занедужали всї трое смертельно. Їх відвезено до шпиталю, де Назаркевич помер. Студенець був очевидно зроблений із зіпсованого мяса або через то, що за довго стояв, зачав псувати ся, гнити і в нїм зробила ся мясна отруя, звана птомаіною, котра може чоловікови смерть зробити, бо лїку від неї нема.

— **Українсько-руский театр в Бучачи.** Саля „Сокола“. — Початок о год. 8 вечером. — Білєти продає раньше на 4 вистави торговля Вп. Роговіньского а від 6 вечером каса театру. — Абонамент I-рядний на 10 вистав 25 К, II-рядний 20 К, III-рядний 15 К.

В пятницю, дня 1 вересня с. р. гостинний виступ Ф. Лопатиньскої „Циганьский Барон“, оперета в 3 діях Штравса.

В суботу, дня 2 вересня с. р. другий раз „Міра Ефрос“, образ з житя жидів зі співами і танцями в 5 діях Я. Ґордіна.

В недїлю, дня 3 вересня с. р. „Ой не ходи Грицю на вечерницї“, народний образ зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

— **Страшна пригода з самоїздом.** На дорозї з Мисленець до Кракова їхав оногдашної ночи самоїздом звістний спортовець Устиянович з женою Софією, з гр. Ледоховским і шофером. Самоїздом кермував сам Устиянович. Переїзджаючи через село Лїбертів наїхав на віз їдучий з противної сторони так нещасливо, що дишель вова вдарив его в черево, розпоров, роздушив печїнку і роздер жолудок. Жену Устияновича, гр. Ледоховского і шофера лиш викинуло із самоїзду і они потовкли ся. Устияновича відвезено до лічницї, де він і помер.

Погоня пустила ся крізь гайок, щоби дістати ся з другого боку до дому. Тут злізли з коний і війшли до кухнї. Не було нїкого. Однак двері, що вели до найблизшої комнати від фронту, стояли отвором. Хотїли іти дальше, коли почули якийсь тихий голос: хтось молив ся. Приступили поважно на місци, лише поручник виглянув до середини і побачив двоє старих людий, мужчину і женщину, що клячали в кутї комнати. Старець молив ся і власне скінчив свою молитву, коли отворили ся передні двері і війшов Віклеф. Обоє старі кинулись до него і стали обіймати его зі словами:

— Сину! Дорога дитино! Слава Богу! Пропавший знов найшов ся! А ми були певні, що ти вже не жиєш!...

І що ви, пане, на се! Сей хлопець тут уродив ся, і в своїм житю на пять миль не віддалив ся звідси, аж тому чотирнайцять днів побіг до моєї кватири, щоби обмотати мене сїтію обманьства. Се правда як евангеліє! Старий сьвященик, що залишив своє зване, був его батьком, а стара женщина матірю.

Позвольте менї кількома словами пояснити поведене хлопця: Показало ся, що він розчитував ся в кримінальних повістях і тому запутані тайни і незвичайні подвиги були предметом его мрій та бажань. До того читав в часописях про шпигуньску роботу ворохобників в нашім краю і се звернуло цїлковито его розгорячковану фантазию в той напрям.

Кілька місяців був его товаришем молодий і спритний Єнкі, що служив кілька років на корабли, який кружив між Новим Орлеаном а деякими місцевостями двіста до триста миль горі рікою Міссісипі. Від него дізнав ся хлопчина про всїлякі місцевости і кораблї, які находять ся в тій области, та звязані з ними подробиці. Я був лиш короткий час перед війною в тій околици і знав про неї якраз тілько, щоби хлопцеви дати ся обманути. Однак хто родив ся в Люізіянї, той до кількох минут зміркував би неправдивість его оповідань.

Хочете знати причину, задля якої він говорив, що волить вмерти ніж сказати се або те? Просто тому, що не міг сказати! Всьо то нїчо не значило. Він всьо видумав з власної фантазиї, не застановляючись над нїчим, а притиснений нагло до стіни, не годен був дати якесь пояснене.

Так примiром він не міг зізнати, що було в листї, написанім „симпатичним чорнилом“, з тої простої причини, що там взагалї нїчо не було написане; се був чистий папір. Він не вложив нїчого до канона анї не думав того зробити, бо всї его листи були звернені до видуманих осіб. А коли заніс лист до старої стайнї, відбирав рівночасно иньший лист, який положив там попередного дня. Узлуватий шнур був ему зовсїм незвістний аж до хвилї, коли ему его показано; але коли я сказав, де его знайдено, він не завагав ся втягнути его сейчас до своєї романтичної історії, викликуючи тим неаби-який ефект. Видумав також пана Ґейльорда, якого очевидно при Бондстріт ч. 15 годї було знайти, тимбільше що той дім ще перед трема місяцями розібрано. Видумав „оберста“, видумав розбійничі вчинки невинних людий, яких я велів арештувати і з ним конфронтував; видумав В. В. і видумав ч. 166, значить, не знав навіть, чи таке число в готели „під орлом“ взагалї находить ся. Словом, він був готов що - небудь видумати, що лише від него зажадано. Коли я спитав его про „зовнїшних“ шпигунів, описав менї точно чужинців, яких бачив в готели а яких імена почув припадково. Ах, він жив в таємнім романтичнім сьвітї підчас тих кількох горячих днів і я певний, що він уважав всьо то дїйстностию, радуючись сердечно.

Але нам наробив клопоту і біганини без міри. Як бачите, на підставі его зізнань ми арештували пятьнайцять до двайцять осіб, приставили до форту і держали під ключем і риґлем, з вартою перед дверми. Деякі з них були вояками і я не потрібував богато перед ними оправдувати ся. Але инші були горожанами з найлїпшого товариства, з ріжних сторін краю і тут ніяке оправдуване не могло їх задобрити. Они лютили ся і кричали без кінця. А дві дами — одна була жінкою посла з Огайо, друга сестрою одного епископа з Заходу.

Ах, кпини, гнїв і слези, які они з лютости проливали, я довго буду тямити!

Старий кулявий пан був президентом колеґії з Філядельфії, що приїхав на похорон свого сестрінка. Молодого Віклефа перед тим очевидно в житю не бачив. Але не досить, що не дано ему бути на похоронї та увязнено як шпигуна повстанців — він мусїв дожити того, що его сконфронтовано з Віклефом а той назвав его з цїлою холоднокровностию фальшивником векслїв, торговцем невільниками, конокрадом і палїйом з ославленого злодійского гнїзда в Ґальвестонї. І се було то, чого старий пан ніяк не міг забути анї простити.

А воєнний департамент! Спустім лїпше на те заслону.

ЗАМІТКА. Я показав рукопись майорови і він сказав:

— Через незнане войскових справ ви зробили кілька річевих похибок, але се дурниця. Вояк з того лише засьміє ся а хто инший похибки не зміркує. В головній річи ви передали історию добре і представили так, як справдї було. — *М. Т.*

На тій самій дорозї стала ся ще й друга пригода з самоїздом. Минулого понедїлка їхав самоїздом ґр. Пусловского шофер Ґуткінд і в селї Бертовіце наїхав на зарібника Бляка. Бляк зачувши самоїзд, хотїв перебігти через улицю до коний з возом, щоби їх задержати, бо бояв ся, щоби они не сполошили ся. Коли знайшов ся в половинї гостинця, побачив, що не перебіжить перед самоїздом і відскочив взад. Рівночасно і самоїзд скрутив в бік, але все то не помогло, бо передне колесо таки захопило Бляка і зломило єму ногу в самій кістцї. Раненого відставлено до шпиталю в Кракові.

— **Про діяльність Філії Сільск. Господаря в Бучачи** доносить до „Дїла“: Ще не минуло пів року від уконституованя видїлу недавно основаної Філії „Сільского Господаря“ в Бучачи, а вже може она похвалити ся певними успіхами. Членів числить она до 150, а Кружків заложено сїм, з чого два вже, в Переволоцї і Зеленій, з'орґанїзовані. На конститууючих зборах сих двох Кружків виголосив делеґат філїяльного видїлу, п. Сияк, виклади про значінє і потреби хлїборобскої орґанїзациї, понадто в Переволоцї реферат про годівлю худоби. Філїяльному видїлови удало ся тепер позискати для товариства двох фаховцїв, а то іспитованих учеників огороднично-садівничого курсу, п. А. Ляшевича з Переволоки і пасїчничого курсу п. М. Козака з Цьвітови, які своїми відомостями і працею можуть і повинні причинити ся до хосенного розвою „Сільского Господаря“ в бучацкім повітї. Щоби піднести культуру огородів і садів, робить філїяльний видїл заходи заложити в Переволоцї школу огороднично-садівничу. Громадска рада в Переволоцї згодила ся вже вітступити даром на сю цїль відповідну площу. Поки що є надія, що в осени сего року буде в тім селї переведений курс огороднично-садівничий. Пожаданим було би, щоби члени „Сільского господаря“, котрі з'обовязали ся приготовити на осінь відповідні популярні виклади з области Господарства, вивязали ся з своїх з'обовязань та в найблизшім часї в тій справі до видїлу зголосили ся.

— **Катастрофа при будові мосту.** Коло Ст. Моріц в Швайцариї завалив ся вчера нововибудований міст над долиною Енґадін. Єсть то міст ретицкої зелїзницї збудований над глубокою пропастию. Підчас тої катастрофи було на мостї 32 робітників, переважно італїяньскої народности. З тих видобуто 15 неживих, 15 тяжко зранених а 2 і доси не можна було відшукати. Причина сеї катастрофи доси невияснена.

— **Нещасливі пригоди.** Оногди по полудни, коли розбирано стїни реальности при площі Смольки ч. 5, робітник Антін Гаврилюк стояв якраз на вершку двоповерхової стїни і розбирав еї. Нараз стїна під ним завалила ся і утворила величезну купу румовища, поломаних бальків, футрин і т. д. Другі робітники кинулись зараз ратувати Гаврилюка, котрого так засипало, що виставала з під румовища лиш закровавлена голова. За пів години видобуто нещасливого страшно покалїченого з під румовища а стация ратункова відставила єго до шпиталю. Що Гаврилюк не пожив смерти, завдячує лиш тїй обставинї, що бальки і футрини утворили над ним рід ниши. Причиною сеї пригоди стало ся неуміле ведене роботи при розбираню старої реальности.

Сумнїйше закінчила ся друга пригода. В пасажу Германів мила вчера рано на II. поверсї якась незнана з назвиска женщина вікна. Нараз стратила рівновагу, впала на брук подвіря і розбила собі голову так, що в кілька мінут опісля закінчила житє. Тїло відставлено до заведеня судової медицини.

Телеґрами.

Ішль 31 серпня. Коли Цїсар вчера виїздив на польоване, побачив при входї до цїсарскої віллї намістника Чехії, кн. Туна з женою і доньскою. Цїсар казав задержати повіз, повитав намістника і єго родину дуже ласкаво та розмавляв з князем кілька мінут.

Відень 31 серпня. Цїсар написав до ґенерала кавлериї ґр. Аверсперґа власноручне письмо, в котрім складає єму желаня з нагоди 50-лїтя єго служби а на доказ признаня надає єму велику ленту ордера Леопольда.

Відень 31 серпня. Бар. Ґавч відвідав ининї міністра краєвої оборони, щоби з нагоди 40-лїтної служби войскової зложили єму особисто желаня.

Будапешт 31 серпня. Вчера переїхали сюди окремим поїздом сербский король, наслїдник сербского престола і княг. Олена в дорозї до Петербурга.

Париж 31 серпня. Амбасадор Камбон поїхав вчера вечером о 10 год. до Берлина.

Мармароский Сигот 31 серпня. Вчера занедужав тут приїхавший з України (Малоросиї) Кирило Горильчук серед проявів підозрiних о холеру. Сейчас ізольовано єго а поїзд, котрим їхав, десінфекціоновано.

Константинополь 31 серпня. Холера ширить ся знову. Після урядового звіту було вчера 59 случаїв занедужаня.

Курс львівский.

Дня 30-го серпня 1911.	Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	690·—	698·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	448·—	455·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	554·—	559·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	525·—	535·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	—.—
Банку гіпотечного 4½ прц.	98·90	99·60
4½% листи заст. Банку краєв.	99·—	99·70
4% листи застав. Банку краєв.	92·70	93·90
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	97·—	—·—
„ „ 4% льос в 41½ лїт.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	91·80	92·50
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	98·30	99·—
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%	98·70	99·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·80	91·50
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К	93·20	93·90
„ м. Львова 4% по 200 К	92·—	92·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	95·—	105·—
Курс віденський:		
Австрийскі черв. хреста	70·75	76·75
Угорскі черв. хреста	47·—	53·—
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К.	72·—	78·—
Базиліка 10 К	36·—	40·—
Йошіф 4 К	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·39
Рубель папероний	2·54	2·55
100 марок нїмецких	117·30	117·50
Доляр американьский	4·80	5·—

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·41**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від ⅛ до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: 2·50, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/8 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний двірець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/8 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·25**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§), 11·06.
§) Від 16/8 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·20

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

Ц. К. зелізниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

Білети складані комбіновано-окружні до всіх і зі всіх значнійших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети складані в однім напрямі на німецких зелізницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всіх стаций в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелізничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.

В друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).